

Sygn. akt IV KK 243/13

## POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

w sprawie M. C.

skazanego z art. 197 § 3 pkt 2 k.k. w zb. z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 8 sierpnia 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 4 kwietnia 2013 r., zmieniającego

wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 26 listopada 2012 r.,

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.**

## UZASADNIENIE

W kasacji wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 4 kwietnia 2013 r., obrońca skazanego zarzucił rażące naruszenie prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść tego wyroku, cyt. „a to rażące naruszenie przepisów prawa procesowego polegające na obrazie art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez naruszenie swobodnej oceny dowodów, polegającej na nie kierowaniu się wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego i w efekcie w przyjęciu, że podstawą wydanego wyroku był całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, podczas gdy w rzeczywistości podstawą orzeczenia były dowody

zgromadzone w postępowaniu przygotowawczym, które nie zostały potwierdzone dowodami bezpośrednio przeprowadzonymi na rozprawie”.

**Sąd Najwyższy zważył co następuje.**

Kasacja jest oczywiście bezzasadna.

Prokurator Prokuratury Apelacyjnej w pisemnej odpowiedzi na kasację, która została doręczona skazanemu i jego obrońcy, podaje przekonywującą argumentację odnośnie oczywistej bezzasadności zarzutów kasacji (por. strona 3 – 7 uzasadnienia odpowiedzi na kasację). Tę argumentację Sąd Najwyższy w pełni podziela i nie widząc potrzeby jej powtarzania odsyła do lektury pisemnej odpowiedzi na kasację.

Można tylko dodać, że kasacja obrońcy oskarżonego zmierza faktycznie do podważenia ustaleń sądów, ale nie jest to już kwestia naruszeń prawa. Tym samym w ogóle, także pod pozorem obrazy prawa, nie może ona być skutecznie podnoszona.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy z mocy art. 535 § 3 k.p.k. rozstrzygnął jak w postanowieniu.